Gryning

Petter

Jag vandrar hem, medans benen dom stretar emot
Jag rullar som ett klot, balansen den svajar
Jag blajar för mig själv, tänker för mig själv
I metropolen, storstadspulsen pulserar
Ser allting omkring mig, runt omkring
För det formas som en ring, ingenting ses klart
Svårt att fokusera, har svårt att gå rakt
Allt rör sig sakta, jag är i precis samma fart
Blicker sveper och söker, jag röker min sista cigarett
Mitt hjärta känns lätt, vatten som faller i natten
Regnet duggar tätt, jag känner lyckan i magen
Berusad och dragen, jag håller mig vaken
Med dimman i min blick, glimtar mot malmen
O dom ståtliga taken, jag minns alla haken
Jag älskar promenaden, rustiken i Skeppsbro-fasaden
Hela staden, neonet spelar sitt ljusspel för mig
Lyser upp hela natten med sitt sken
Hör traffiken, en supig siren drar förbi
Jag vandrar i glädje, i min egen utopi
Så många promenader, så många nätter
Inga cash i fickan, inga cigaretter
Kvarter för kvarter, ler åt allt jag ser
Nyktrar sakta men säkert, men suktar efter mer
Spatserar i harmoni, jag känner mig fri
Jag känner mig fri när jag går
För all smärta är förbi från igår
Jag lever idag i mitt packade rus
Vinden sveper och jag känner dets sus
Brisen den klarnar, molnen förs bort
I allt vått och torrt, solen har sin gång, sin sång
Som Stockholms betong, det värmer i nacken
Jag vandrar upp i backen, med vinglande kliv
Betongen känns massiv, jag färdas
Och staden vaknar sakta till liv

Tištěno z pisnicky-akordy.cz

Sponzor: www.srovnavac.cz - vyberte si pojištění online!